

Bułat Okudźawa

Piosenka o papierowym żołnierzyku

Raz pewien żołnierz sobie żył
odważny i zawzięty,
lecz cóż?... Zabawką tylko był.
Z kartonu był wycięty.

Choć zmieniać świat i zwalczać zło
Niezmiennie był gotowy,
stał ciągle wśród zabawek, bo
był tylko papierowy.

I w ogień gotów był, jak w dym
pójść za was bez namowy,
i mieliśmy sto pociech z nim:
był przecież papierowy.

I nie ujawnił przed nim sztab
tajemnic swych wojskowych.
A czemu tak? A temu tak,
że był on papierowy.

Wyzywał los, w pogardzie miał
tchórzliwych maruderów,
i "Ognia! Ognia!" ciągle lkał,
choć przecież był z papieru.

Nie jeden wódz już w ogniu znikł,
nie jeden szeregowy...
I poszedł w ogień... Zginał w mig
żołnierzyk papierowy.

Francois Villon

Dopóki nam ziemia kręci się,
dopóki jest tak czy siak,
Panie ofiaruj każdemu z nas,
czego mu w życiu brak -
mędrcomi darować głowę racz,
tchórzowi dać konia chciej,
sypnij grosz szczęściarzom...

I mnie w opiece swej miej.

Dopóki nam ziemia obraca się,
o Panie daj nam znak -
tym, którzy pragną władzy,
niech władza im pójdzie w smak,
daj szczodrobliwym odetchnąć,
raz niech zapłacą mniej,
daj Kainowi skrucę...

I mnie w opiece swej miej.
Ja wiem, że Ty wszystko możesz,
ja wierzę w Twą moc i gest,
jak wierzy żołnierz zabity,
że w siódmym niebie jest,
jak zmysł każdy chłonie
z wiarą Twój ledwie słyszalny głos,
jak wszyscy wierzymy w Ciebie,
nie wiedząc, co niesie los.

Panie zielonooki, mój Boże jedyny spraw -
dopóki nam ziemia toczy się,
zdumiona obrotem spraw,
dopóki czasu i prochu wciąż jeszcze wystarcza jej -
daj każdemu po trochu...
I mnie w opiece swej miej.

Piechota

Wybaczcie piechocie,
że tak nierozumna, że braknie jej tchu.
My zawsze w pochodzie,
gdy wiosna nad ziemią szaleje od bzu.
Jak długo tak można?
Bezdroża, mokradła i błoto, i piach,
i wierzba przydrożna
jak siostra pobladła zostaje we łzach.

Nie wierzcie pogodzie,
gdy deszcze trzydniowe zaciągnie wśród drzew,
Nie wierzcie piechocie,
gdy w pieśni bojowej odwaga i gniew.
Nie wierzcie, nie wierzcie,

gdy w sadach słowiki zakrzyczą co sił -
wy jeszcze nie wiecie,
co komu pisane i kto będzie żył.

Uczyłaś ojczyzno,
że żyć trzeba umieć i słyszeć twój głos...
Kolego mężczyzno,
a jednak niegorszy przypada ci los.
My zawsze w pochodzie
i tylko to jedno nie zrywa ze snu;
dlaczego w pochodzie,
gdy wiosna nad ziemią szaleje od bzu?
Dlaczego w odwrocie,
gdy wiosna nad ziemią szaleje od bzu?...

Puszkina

Co było, nie wróci i szaty rozdzierać by próżno
Cóż, każda epoka ma własny porządek i ład
A przecież mi żal, że tu w drzwiach nie pojawi się Puszkina

Tak chętnie bym dziś choć na kwadrans na koniak z nim wpadł
Dziś już nie musimy piechotą się wlec na spotkania
I tyle jest aut, i rakiety unoszą nas w dal
A przecież mi żal, że po Moskwie nie suną już sanie

I nie ma już sań, i nie będzie już nigdy, a żal
Podziwiam i wielbię mój wiek, mego stwórcę i mistrza
Genialny mój wiek, piękny wiek pragnę cenić i czcić
A przecież mi żal, że jak dawniej śnią nam się bożyszczka

I jakoś tak jest, że gotowiśmy czołem im bić
No cóż, nie na darmo zwycięstwem nasz szlak się uświetnił
I wszystko już jest, cicha przystań, non-iron i wikt
A przecież mi żal, że nad naszym zwycięstwem niejednym
Górują cokoły, na których nie stoi już nikt

Co było nie wróci, wychodzę wieczorem na spacer
I nagle spojrzałem na Arbat i - ach, co za gość!
Rzą konie u sań, Aleksander Siergiejewicz przechadza się
I głowę bym dał, że już jutro wydarzy się coś

Trzy miłości

Pierwsza miłość z wiatrem gna, z niepokoju drży
Druga miłość życie zna i z tej pierwszej drwi
A ta trzecia jak tchórz w drzwiach przekręca klucz
I walizkę ma spakowaną już.

Pierwsza wojna - pal ją sześć, to już tyle lat.
Druga wojna - jeszcze dziś winnych szuka świat
A tej trzeciej co chce przerwać nasze dni,
Winien będziesz ty, winien będziesz ty.

Pierwsze kłamstwo, myślisz : ech, zażartował ktoś
Drugie kłamstwo - gorzki śmiech, śmiechu nigdy dość.
A to trzecie, gdy już przejdzie przez twój próg
Głębiej zrani cię, niż na wojnie wróg.

Piosenka o otwartych drzwiach

Gdy zamieć wyje niczym wilk,
gdy w nocy mróz uderza,
nie zamykajcie, proszę, drzwi,
otwórzcie je na ścieżaj...

I kiedy przyjdzie w drogę iść,
a drogi - nie przetarte,
wychodząc nie ryglujcie drzwi,
zostawcie je otwarte.

Niech inni myślą: cud się stał!
A to nie cud bynajmniej!
Od żaru serca sosny żar
niech w piecu raz się zajmie...

I niechaj ciepło w ścianach tkwi,
niech noc się wyda krótka...
Nie warte funta kłaków drzwi,
marnego grosza kłódka.